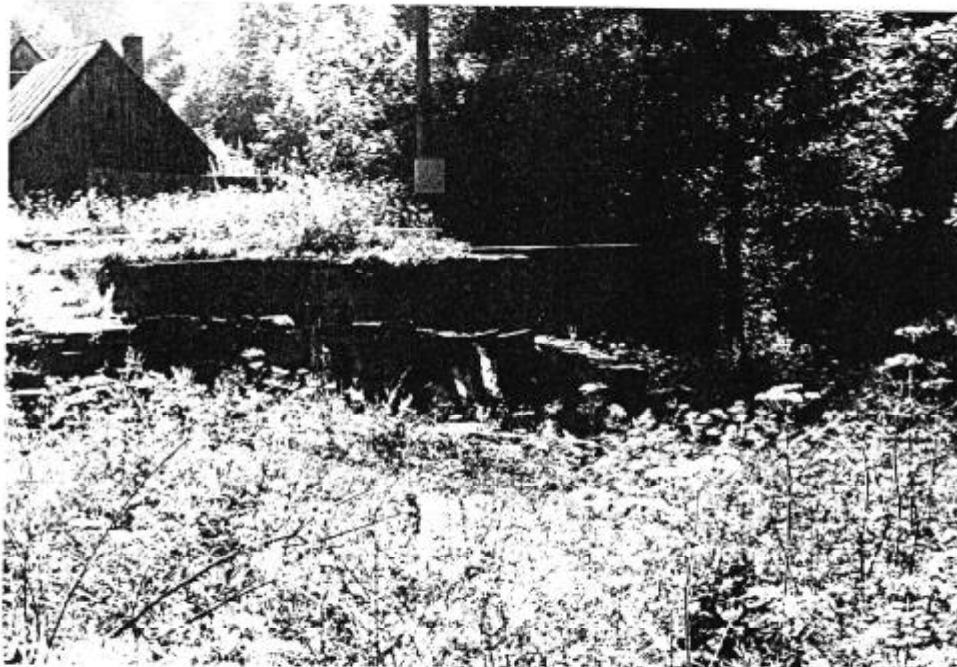

JUŘÍČKŮV MLÝN LESKOVEC

Souhrn podkladů pro zápis " Juříčkův mlýn " v Leskovci, okres Vsetín do
Ústředního seznamu kulturních památek MK ČR.

Návrh na prohlášení věci za kulturní památku

MÍSTO

Leskovec

OKRES

Vsetín

ČÍSLO POPISNÉ

Nemá (původně čp. 67)

ČÍSLO ORIENTAČNÍ

Nemá

ULICE

Nemá

ČTVRŤ NEBO ČÁST OBCE

Paseky

NÁZEV KATASTRÁLNÍHO ÚZEMÍ

K.ú. Leskovec

ČÍSLO PARCELY

Areál bývalého Juříčkova mlýna - 1763/3, louka, 663 m².

DRUH VĚCI, NÁZEV, OZNAČENÍ

Areál bývalého Juříčkova mlýna zahrnuje: sklepní prostory se zbytky obvodových stěn maštálí, přístavbu se zachovaným prostorem

partyzánského bunkru, žulový pomníček a přilehlou louku.

POPIS

JUŘÍČKŮV MLÝN

Objekty navržené na zápis za kulturní památku

Juříčkův mlýn čp.67 byl postavena počátkem 20.století. V průběhu II.světové války byl partyzány I. československé brigády Jana Žižky z Trocnova v prostorách mlýna vybudován bunkr - lazaret pro bojovníky z potlačeného Slovenského národního povstání, vybavený mimo jiné tiskařským strojem a vysílačkou. 3.dubna 1945 byl objekt obklíčen německými vojáky . V boji zahynuli tři partyzáni Brigády Jana Žižky a pět členů rodiny Juříčkovy: mlynář Jan Juříček, manželka Františka Juříčková, syn Jan a dcery Františka a Marie, byli popraveni. Mlýn byl vypálen a zachovaly se jen zbytky kamenných obvodových zdí stavení s přístavkem a maštalami o půdorysu přibližně 11 x 15 m. V místě bunkru byla vybudována pamětní jizba osazena pamětní deska a vztyčen žulový pomníček, v prostorách maštálí se zachovaly původní kamenné žlaby a zbytky kamenných schodů. Místo je hojně navštěvováno jako pietní místo obětí II.světové války.

Odkaz na literaturu:

Tragédie Juříčkova mlýna v Leskovci - okres Vsetín v předvečer osvobození

Tragédie Juříčkova mlýna v Leskovci 3.dubna 1945

ROZMĚRY, NÁČRT

Viz.příloha

FOTODOKUMENTACE

Viz. příloha

SOUČASNÝ STAV VĚCI

Juříčkův mlýn - areál je upraven a udržován co by pietní místo obětí II.světové války v dobrém stavu

ZPŮSOB JEJÍHO VYUŽÍVÁNÍ

Areál mlýnu složí jako pietní místo obětí II.světové války a cíl turistů a škol z blízkého i vzdálenějšího okolí.

VLASTNÍK S PLNOU ADRESOU

Obec Leskovec, okres Vsetín, 756 11

VZTAHY OPRAVŇUJÍCÍ K NAKLÁDÁNÍ S VĚCÍ

Obec Leskovec, okres Vsetín, 756 11 zastoupená Obecním úřadem Leskovec.

ODŮVODNĚNÍ NÁVRHU

Událost vypálení Juříčkova mlýna 3.4.1945 a následné popravy pětičlenné rodiny mlynáře Juříčka se řadí k nejvýznamnějším událostem v novodobé historii okresu Vsetín. Upomínka na ochotu podstoupit velké nebezpečí pro rozhodný boj s totalitou fašismu bude budovat kvalitní občanský fundament každého, kdo se s historií Juříčkova mlýna seznámí. Nepodstatná není ani souvislost s pomocí prchajícím bojovníkům Slovenského národního povstání, která podpoří myšlenky sounáležitosti a spolupatříčnosti. Proto doporučujeme uvedené objekty zařadit do Ústředního seznamu nemovitých kulturních památek MK ČR.

Zpracoval: Ing. Dan Žárský
Okresní úřad Vsetín
referát kultury

OKRESNÍ ÚŘAD
referát kultury
VSETÍN

ve Vsetíně 10.11.1998

Obecní úřad v Leskovci, PSČ 756 11

č. 25/98 - org.

Okresní úřad
refer. kultury

VSETÍN

Věc: Žádost o udělení kulturní památky.

Obecní zastupitelstvo v Leskovci souhlasí s tím, aby areál Juříčkova mlýna byl pojat a zapsán jako kulturní památka z doby II. světové války.

.....
zástupce starosty

OBEC LESKOVEC
okr. Vsetín PSČ 756 11

.....
starosta

OKRESNÍ ÚŘAD ve VSETÍNĚ		
Došlo	- 2 - 08 - 1998	Zpracov
Č. j.	PK - 491/98	
Leskovec 28.8.1998		

VÝPIS Z KATASTRU NEMOVITOSTÍ

Okres: 3810 VSETÍN
 Obec: 030 LESKOVEC
 Kat.území: 01 LESKOVEC kód: 680001

LIST VLASTNICTVÍ: 404

A Vlastník (pořadí, jméno nebo název a adresa)	Identifikátor	Podíl
1 OBEC LESKOVEC LESKOVEC	00303984/00	

Č Á S T E Č N Ý V Ý P I S

B Parcelní číslo	Výměra m2	Č.budovy Část obce	Druh pozemku Způsob využití	Způsob ochrany
------------------	-----------	--------------------	-----------------------------	----------------

VLASTNICTVÍ POZEMKU

1763/3	663		louka	ochr.přírody
--------	-----	--	-------	--------------

B1 Jiná práva	Odkaz na listinu	Číslo	PolVZ
---------------	------------------	-------	-------

BEZ ZÁPISU

C Omezení vlastnického práva	Odkaz na listinu	Číslo	PolVZ
------------------------------	------------------	-------	-------

BEZ ZÁPISU

D Jiné zápisy	Odkaz na listinu	Číslo	PolVZ
---------------	------------------	-------	-------

Návaznost na list vlastnictví p.č.-340	číslo	363	59/93
--	-------	-----	-------

Záznam pro další řízení na p.č.-310	položka č.10/95 -chybí kolaudační rozhodnutí		593/95
-------------------------------------	--	--	--------

Návaznost na list vlastnictví p.č.-343/3,-421/1	číslo	431	62/94
---	-------	-----	-------

Návaznost na list vlastnictví p.č.-368/1	číslo	16	48/94
--	-------	----	-------

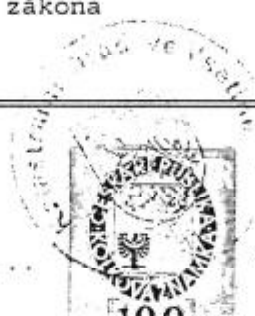
Návaznost na list vlastnictví st.p.č. 343/3, 421/1, 368/4	číslo	431	62/94
---	-------	-----	-------

E Nabývací tituly nebo jiné podklady zápisu	Odkaz na listinu	Číslo	PolVZ
---	------------------	-------	-------

Celé vlastnictví § 1 odst.1 a 2	Vznik práva ze zákona	zákon č. 172/91	69/93
---------------------------------	-----------------------	-----------------	-------

Katastrální úřad VSETÍN

Položka knihy o poskytnutých údajích z katastru

Vyhotoveno dne: 08.12.97
 hod.: 10:14:27

Vyhotovil: Lažová Zdeňka

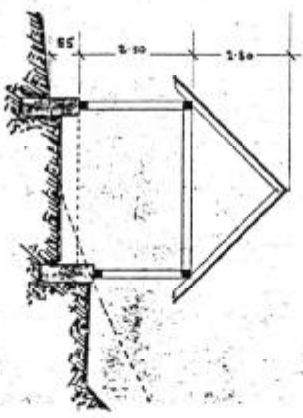
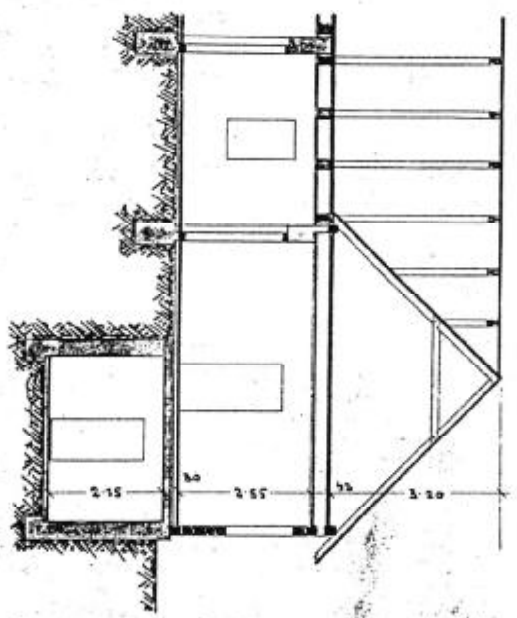
SITUACE

snímek z katastrální mapy

Stěin nei postarveni kofny, přistaveni světn
 při dom. čis. 67. pro jany menšely Janai a

STAVEBNÍ KANOEJAR
 KAREL PTAŠINSKÝ,
 podnikatelství staveb
 VSETÍN

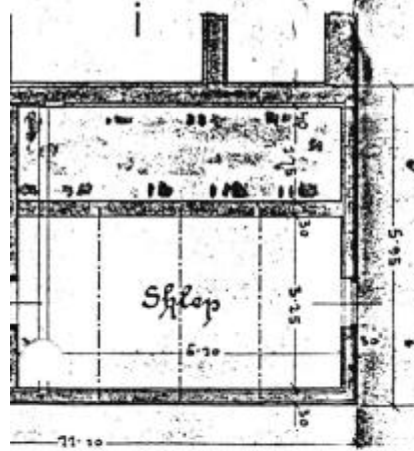
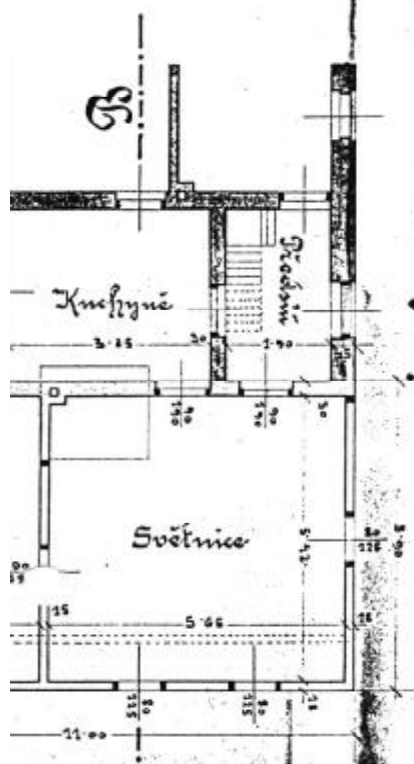
Prz A-B.

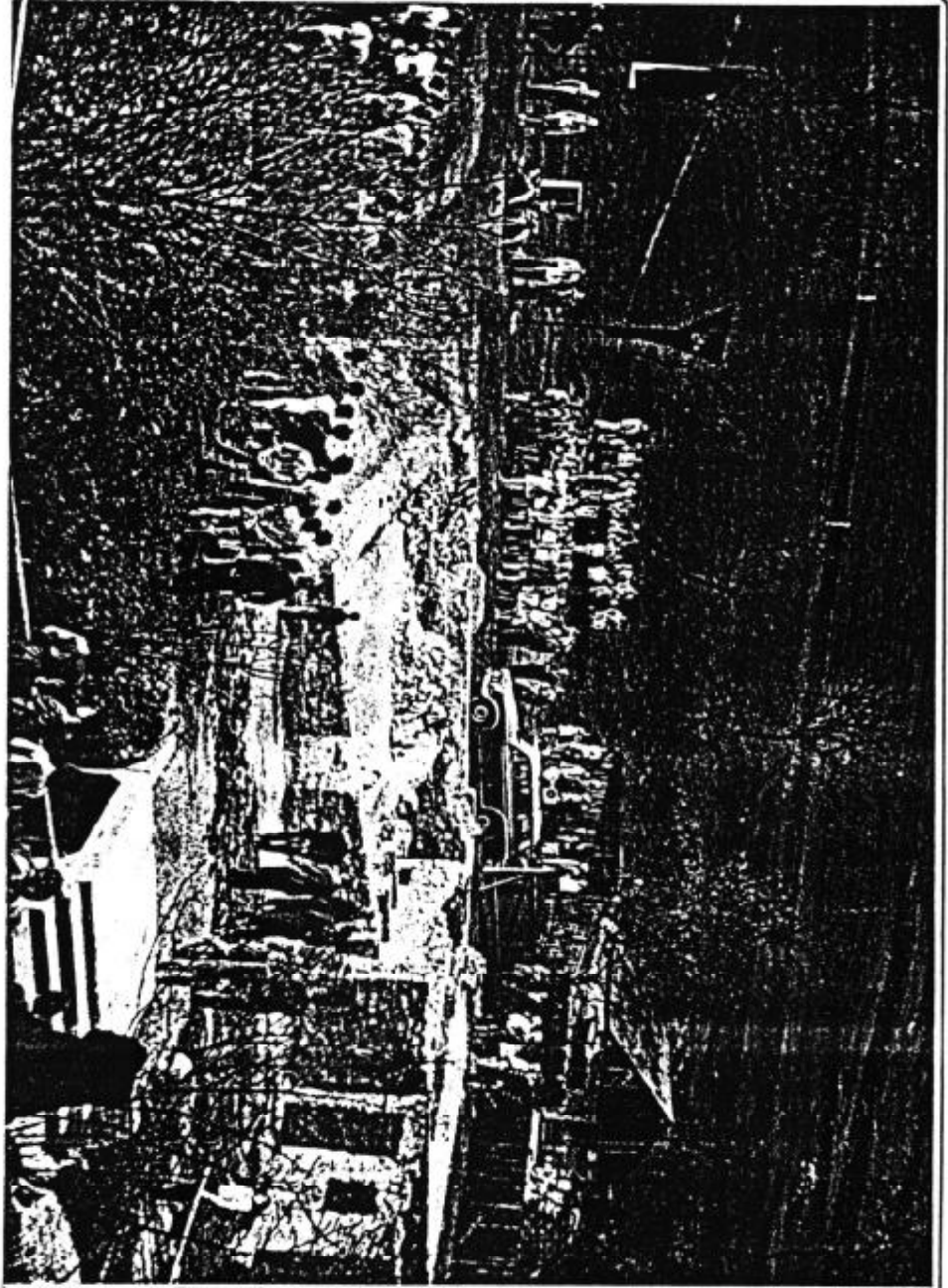

Prz C-D.

Stěinowy přizemi

Stěinowy sklep

Rozhrnu - li mlhu let ve svých vzpomínkách, objeví se mi velmi často samota leskoveckého mlýna v povabném koutu Valašska nedaleko Vsetína.

Toto malebné místo se mi stalo na několik let mého mládí domovem. Domovem podivným, domovem úkrytem, domovem plným lásky a žel i domovem, kde příliš často obcházela smrt. Tenkrát mi bylo osmnáct let.

Když v roce 1942 zahynula v koncentračním táboře Osvětim moje maminka, na radu přátel a pravděpodobně na poslední chvíli jsem se uchýlila do laskavé náruče Anny J u ř í č k o v é v Leskovci. Tehdy jsem netušila rozsah hrdinství mých nových přátel, kteří všemožně pomáhali nedaleko ukrytým partyzánům. Ti s pomocí další Juříčkovy rodiny na Pasekách ve mlýně vybudovali solidní bunkr s tajnou vysílačkou, rozmnožovacím strojem, skladištěm zbraní, ba dokonce i jejich opravnu.

" J u ř í č k y z P a s e k ", jak se domácky říkalo, jsem velmi dobře znala. Vzájemně jsme si pomáhali. Oni mně stravou, já jim šitím. Blížil se konec války. Počátkem dubna 1945 byla svoboda téměř na dosah ruky. Pašisté však s nebyvalou zarputilostí dokazovali svou nelidskou brutalitu. 2. dubna v ranních hodinách bez předchozí výstrahy přepadli palbou leskovecký mlýn. Z budovy násilím vyvlekli celou rodinu. Uvázali ke stromu otce Jana Juříčka, strašlivě jej mučili, aby prozradil sídlo partyzánů. Devatenáctiletý syn Jan se vytrhl gestapákům, vbehl do hořící stodoly a radeji uhořel v plamenech. Šestnáctiletou Františku zastřelili spolu s otcem, když odmítla vypovídat. Stejný osud stihl i matku Františku. Mezitím slídící psi gestapa objevili blízký bunkr s pěti partyzány. Došlo k nerovnému boji. K o s ť a, V a s i l, S a š k a, komisař S e r g e j a čech Oldřich K a ě o k z rýdku bojovali do posledního dechu.

Při Zpáteční cestě gestapáci zjistili, že u mlýna zůstala ještě čtrnáctiletá dcerka Marie, kterou ve své nepřičetné zběsilosti upálili zaživa v plamenech mlýna.

Toto je příběh jedné rodiny, rodiny J u ř í č k ů z Leskovce. V místech, kde stával mlýn, zůstaly jen základy. U nich je pomník, kolem jen ticho, přerušované ptačím zpěvem. Opet je jaro, probouzí se příroda, probouzí se život.

A já " A l e n a o d J u ř í č k ů " po čtyřicáté stojím v místech, která jsou svědectvím strašné lidské zvěle a nesmírného hrdinství.

Alice Tomoszková - roz. Vlčková,
Paskovská 208,
Ostrava - Hrabová.

Fakta použita částečně z týdeníku " Průlom" 13. číslo, 111 ze dne 30. 3. 1946 ve Vsetíně.

ZDE STÁLA USEDLOST
VE KTERÉ BYLA
FAŠISTY DNE 3.IV.1945
UMUČENA PĚTIČLENNÁ RODINA
JURÍČKOVA A TŘI PARTYZÁNI
I.ČS.PARTYZÁNSKÉ BRIGÁDY
JANA ŽIŽKY

PROJOM

Tak bojovali a umírali Valaši!

Výročí tragédie rodiny Juříčkovy v Leskovci

mlynář Jan Juříček

Jan Juříček (syn)

Františka Juříčková /dcera/

mlynářka Františka Juříčková

Marie Juříčková (dcera)

V Lěskově dneš 1. října 1945

Postup při vypratování usedlosti Janů
Zvěčků v Lěskově č. 67 p. Vsetín.

Dne 4/4 1945 o 5 hod. ráno přijelo autobusem
a pěšky kolem 500 německých vojáků a obkličili
údolí do Snovní paseky vlastně mým jímé chalup,
obkličili usedlost Janů Zvěčků č. 67 kde měli
bydliště ve mlýně ve sklepe partizáni.

Ke mně jako tehdejšímu starostovi obce poslali
kolem 8 hod. Martinkovo děvče 14 leté se vskakem
abych ihned poslal na pasčky 10 dělníků s lopaty
a krompáčemi. Jsem věděl že ty dělníky nesečeme
jsem je ani nesháněl, jsem zavolal hadrůňku, Muchu
Paola č. 97 a šli na pasčky oznámit že dělníci
jsou všichni zaměstnaní a rolníci též jsou na
poli orají a sejí že až o poledni se vrátí z pole
teprva přijdou, to hlásím důstojníkovi a ten
mně řekl že když jsem neposlal dělníky tak
musím i s rádci kopat sám že já jako staros
že jsem o tom brlohů dobře věděl že zde se zdržují
partizáni oni již o tom vědí přes půl roku a já
o obci o tom nevím že jsem to měl hlásit již
dávno to mělo být vyprááno a rozbito a tak nám
dali krompáče a museli jsme probít zet do
sklepa kde měli skrýš partizáni a jak jsme ji
čistě probili Mamma byl při tom s ním přes
kličku kost o nůžce, protože se nemohli přes
nana stáli naproti nůžce opakovaně pistoli
a já při tom se vyběhl a utekl jsem domů.

Právě jak jsme tam přišli byli 3 partizáni
mrtví na dvéře a 1 byl soáran a vyčtrovali
jij, od červí měl u nás toš a stůl, chalup

NÁRODNĚ OSVOBOZENĚCKÝ BOJ

15. března 1939 v ranních hodinách vpadly do vesnic a měst jihovýchodní Moravy ozbrojené jednotky německého wehrmachtu. Nastala okupace zbytku českých zemí, kterou vyvrcholila naše národní katastrofa, započatá Mnichovem.

Vojenská odbojová organizace Obrana národa vznikla na jaře roku 1939 brzy po vpádu nacistů do naší vlasti.

Hlavními organizátory Obrany národa ve Vizovicích byli Jan Němec, profesor ovocnářské školy, a Rostislav Fojtík. Organizace byla prozrazena koncem roku 1939. Zatčen byl Rostislav Fojtík, profesor Jan Němec byl včas varován a uprchl do zahraničí.

První partyzánskou jednotkou v našich zemích byla skupina Zelený kádr, která měla v roce 1942 svou základnu v Hostýnských horách. Koncem roku 1942 se gestapo podařilo dostat se celému podzemnímu hnutí na Gottwaldovsku, sousořícímu kolem Březnice na stopu. Od počátku prosince 1942 do jarních měsíců 1943 se do rukou gestapa, do nacistických věznic, před soudy, na popraviště a do koncentračních táborů dostalo podle odhadů samotných gestapáků kolem třicetipadesáti osob z oblasti Gottwaldovska. Slovenské národní povstání se stalo no-

vým impulsem pro rozmach protifašistického odboje v českých zemích. V ohni bojů Slovenského národního povstání se zrodila 1. čs. partyzánská brigáda Jana Žižky, první partyzánská jednotka, která přešla ze Slovenska a rozvinula činnost na jihovýchodní Moravě.

Hlavním střediskem 1. čs. partyzánské oddílu Jana Žižky se staly Moravskoslezské Beskydy. Významnou složkou organizátorské činnosti 1. čs. partyzánské oddílu Jana Žižky bylo navázání spojení přes své skupiny s domácím odbojem.

První skupina pod vedením kpt. Rudé armády I. P. Štěpanova podchytila na svém pochodu odbojové hnutí na Valašskomeziříčsku, Rožnovsku a Bystřici pod Hostýnem.

Druhá pod vedením kpt. V. G. Ševcova-Gukovského napojila na partyzánský oddíl odbojové hnutí na Vsetínsku, tehdejší Zlínsku a Holešovsku.

V oblasti jihovýchodní Moravy vyvinula také činnost západní paraskupina CLAY.

Zimní měsíce na přelomu let 1944—1945 byly obdobím konsolidování 1. čs. partyzánské oddílu Jana Žižky, roztrháního předcházejícími drtivými údery nacistického okupačního aparátu (pomocí konfidenta přepad na Trojačce, u Kněhyně a akce Tetřev).

Velení převzal po hrdinně padlém por. J. Ušiakovi kpt. Rudé armády D. B. Murzin. Zástupcem velitele byl kpt. Rudé armády P. F. Bučko; náčelník štábu por. Nastěnko, politickým komisařem kpt. Štěpanov. Štáb sídlil na pasekách nad Seninkou, později v Juříčkově mlýně v Leskovci, v Dríkově, pak nad obcí Rusavou a posledním střediskem bylo okoli Lukovečka. Brigáda byla rozdělena na několik praporů. První prapor zahrnoval prostor Vsetín—Velké Karlovice—Valašské Klobouky—Vizovice—Kašava. Jednotlivým skupinám v tomto prostoru velel kpt. Rudé armády Petr Bučko. Sídlu štábu bylo u Jana Kajše v Uble. Dalším partyzánským střediskem byl Prlov. Partyzánskou skupinku založil v říjnu 1944 Tomáš Polčák-Sebík.

Na plošinských pasekách se vyskytovaly skupiny sovětských partyzánů už od září 1944. Prvním velitelem zformovaného partyzánské oddílu na Ploštině se stal npor. Rudé armády Saša Kotljarov. Pro partyzánský oddíl na Ploštině začala pracovat také ilegální komunistická buňka v Ujezdě u Vizovic, utvořená v polovině roku 1944. Počátkem roku 1945 se počet partyzánů v oddíle na Ploštině pohyboval kolem čtyřiceti osob.

V lednu byl v katastru obce Pozdýchov zraněn při přestřelce D. B. Murzin a partyzán Griša Slepcev, který byl zajat, dovezen do vizovské nemocnice (později byl svými druhy z nemocnice unesen).

Při jedné z akcí koncem února 1945 byli partyzáni v Lipíně u Valašských Klobouk vyraženi.

V přestřelce jeden člen skupiny padl, velitel Saša Kotljarov byl těžce raněn, průstřel zad, a Vasil Lavrišev byl zasažen střelou do předloktí.

Oba zranění partyzáni byli převedeni do Juříčkova mlýna v Leskovci k lékařskému ošetření. 3. dubna 1945 byl však úkryt partyzánů přepaden silnými jednotkami nacistických a policejních složek. Z pěti partyzánů, kteří se nacházeli v Juříčkově mlýně, byli tři zastřeleni. Mezi nimi také velitel Saša Kotljarov. Vasil Lavrišev se zachránil, ukryl se v mlýnském náhonu.

Druhým velitelem oddílu na Ploštině se stal kpt. Rudé armády Nikolaj Kostin.

Nikolaj Kostin zahynul v polovině února při rozebírání pancéřové pěti, které partyzáni ukořistili při přepadu vojenské kolony. Třetím, posledním velitelem partyzánské oddílu

se stal sovětský partyzán Grigorij Slepcev, který vedl jednotku až do osvobození. K vedení boje proti partyzánům byly do prostoru jihovýchodní Moravy dislokovány speciální nacistické jednotky, označované jako ZbV — Komanda. Část ZbV — Komanda 31 dorazila 24. března 1945 do Vizovic a ubytovala se ve vizovickém zámku. Velitelem jednotky byl SS-obersturmführer Wienecke. Za čtrnáct dnů nato přijelo do Vizovic dalších 300 příslušníků SS a ubytovali se ve školní budově. Velitelem jednotky s názvem jagdkomando Skorzeny byl dr. Pawlovski. K nacistickému protipartyzánskému velitelství ve Vizovicích byla v polovině dubna přidělena asi třicetičlenná četa Pohotovostního oddílu Hlinkovy gardy (POHG).

Velmi nebezpečným prostředkem, jehož nacistický okupační aparát užíval v boji proti partyzánům a odbojovému hnutí, bylo konfidentství. Mezi partyzáni na Ploštině se podařilo proniknout Oldřichu Bafovi a Františku Machů. Po získání důvěry oddíl na Ploštině opustili a zradili. Dne 19. dubna na základě jejich udání došlo k Ploštinské tragédii.

Oldřich Bafo byl v r. 1945 odsouzen mimořádným lidovým soudem v Uherském Hradišti k trestu smrti a popraven. František Machů byl zastřelen u obce Klučenice na Milevsku 10. 5. 1945 partyzány ze skupiny Táboritě.

O několik dnů později 23. dubna 1945 obsadilo vizovické jagdkomando na základě udání obec Prlov. K nim byl přiřazen oddíl maďarského vojska a četa Hlinkovy gardy. Devět usadlostí bylo zapáleno, jedenáct mužů a pět žen zastřeleno. Čtyři další byli odvezeni a popraveni později.

Další akci podniklo jagdkommando pod Barákem. Byla vypálena usedlost Františka Vajky a dva domky rodiny Vaculíkovy. Všichni muži z Vaculíkovy rodiny byli zastřeleni.

Přes veškeré represálie pokračoval partyzánský odboj za podpory převážně části obyvatelstva. Při posledních osvobozovacích bojích ve dnech 3. a 4. května padli další partyzáni, jak je uvedeno v článku „Osvobození Vizovic“ a mezi nimi jeden z velitelů Vasilij Lavrišev na kopci Baráku.

V našich dějinách, v myslích všech i budoucích pokolení zůstanou navždy zapsáni ti, kteří se zúčastnili zápasu za národní osvobození. S bolestnými ztrátami chránili čest našich národů, dokazovali, že jsme nepadli na kolena, že na osvobození nečekáme se založenými rukama.

OSVOBOZENÍ MĚSTA VIZOVIC

(Dokončení ze str. 1)

Část nasadila do přepravných automobilů v ulici Chrástěšovy a ustoupil směrem ke Vsetínu. Kolem 24. hodiny 3. května byly Vizovice obsazeny pravidelnými jednotkami Rudé armády.

Přesto však během noci probíhaly ještě drobné přestřelky mezi oddíly německých vojsk a rudomojci, které skončily kolem 4. hodiny ranní dne 4. května 1945. Na náměstí se konala slavná osvobození 4. května 1945. V průběhu oslavy přicházela výzva, že v oblasti Uble a Pozdýchova jsou česti německých jednotek. Partyzánské oddíly dislokované ve Vizovicích nastoupily k likvidaci těchto německých skupin. Při osvobozování Vizovic padlo 10 rudomojců a 9 partyzánů.

Rudomojci

M. Bezvuk, vojn.
M. N. Čeršin, vojn.
A. N. Gužkevič, vojn.
M. Krivenos, vojn.
M. Makarov, poručík
P. Makarov, vojn.
N. A. Merin, vojn.
I. G. Mezer, vojn.
Jurij Sazonov, vojn.

Štěpan Sokur, vojn.
Ignatijev Širin, vojn.
Nikolaj Tridubnik, vojn.
U zbývajících čtyř se nepodařilo zjistit totožnost.

Partyzáni:

Vasilij Dimitrij
padl u Chrámečného
Chasan Chasanov
padl u Chrámečného
Ivan Krivula
padl u Chrámečného
Ludvik Lockiš
padl u Chrámečného
Jiří Mokry
padl u Chrámečného
Alois Trochta
padl ve Vizovických horách
František Trochta
padl ve Vizovických horách
Vasilij Lavrišev
padl na Baráku
Vasilij Velcenko
padl na Baráku

Vítězstvím Rudé armády v květnových dnech roku 1945 skončila nacistická okupace Československa, skončila druhá světová válka v Evropě.

„Nikdy nezapomeňme, jak lehce jsme svobodu ztratili a jak těžce a za cenu velkého úsilí a velikých obětí jsme ji dobývali zpět.“

Snímky a článek vyšel v novinách „PRŮLOM“ č. 13 ročník III. 30. 3. 1946 k 1. výročí umučení.

Boj za svobodu vlasti, zvláště boj v týlu nepřátelské armády žádá bezpodmínečně naprostou věrnost, oddanost a odvalu.

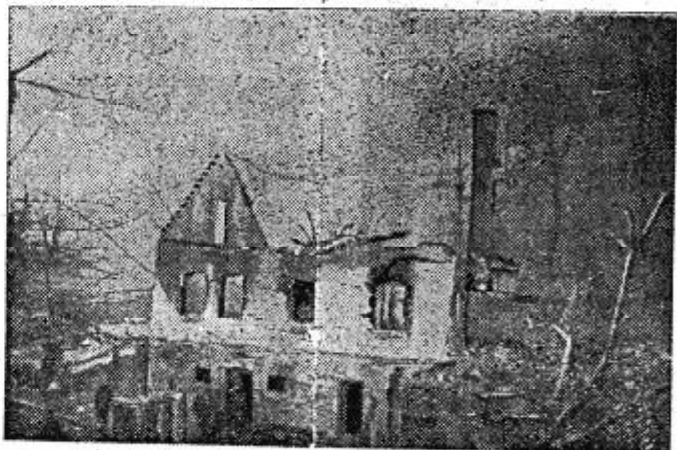
Všem těmto podmínkám vyhovoval Jan Juříček, pasekář se svou rodinou.

Již jeho otec, Martin Juříček, který jako pěšák rakouské armády zúčastnil se okupace Bosny a Hercegoviny, vyprávěl ze svých vlastních zkušeností o Němcích a Maďarech, jak se chovali k jihoslovanskému obyvatelstvu. Otcovo vyprávění mu potvrdily dostatečně jeho vlastní zkušenosti, které získal za první světové války na ruské a francouzské frontě, kde ve směr byl mezi samými Němci. A okupace Československa, a celá tato válka nutila tohoto přesvědčeného odpůrce germánské rozpinavosti bojovat aktivně proti nepříteli. Byl mužem činu. Jedním z jeho nejsmělejších činů byla příprava tajného úkrytu pro veškeré odbojové hnutí „Pro Vlast“, odkud byly vydávány rozkazy pro celé Valašsko. V Juříčkově mlýně, výhodně položeném na samotě, bylo vybudováno středisko partyzánů. Partyzáni vybudovávali zde s Juříčkovou rodinou řádný bunkr, byla zde umístěna tajná vysílačka, psací stroj, rozmnožovací stroj, zbraně, střelivo, potraviny, oděvy, léky. Byla zde dílna na opravu zbraní.

Těsně před 2. dubnem 1945 hřásily spojky prohlídku le. kovečských pasek. V té době bylo v bunkru umístěno 5 raněných partyzánů. Ve 2 hodiny v noci počaly oddíly německých SS-manů obklíčovovat paseku a Juříčkův mlýn. Za svítání zahájily bez předchozí výstrahy palbu na ničitelství usedlost. Po střelbě Němci vtrhli do domu a násilím vyveklí celou rodinu ven. SS-mani uvázali Juříčka ků stromu a strašlivě ho mučili. 19letý Juříčkův syn Jan pokusil

se o útek, vytrhl se gestapákům a za jejich zbesilé palby vběhl do stodoly, z níž už nevyšel — volil tam raději smrt v plamenech. Hned na to vrhl se na 16letou Františku Juříčkovou a když jim odepřela vypovídat, zastřelili ji a ještě žijící ji hodili do plamenů stodoly. Těž osud pak stihl i Juříčka. Jeho manželku bez výsledku byla rovněž zastřelena a vhozena za ním do ohně. Nejmladší dcerka 14letá Marie stála opodál, prožívající celou tu hrůzu. Mezi tím slídící psi gestapa vyčenichali maskované okénko bunkru a SS-mani počali jej ihned ostřelovat pancéřovými pěstmi. 5 raněných partyzánů, Kosfa, Vasil, Saška, komisař Sergěj a Cech Oldřich Kaňok z Frýdku, opětovale palbu. To vneslo zmatek do řad SS-manů a když měli mrtvé a raněné vyvrcholila jejich zuřivost. Jeden z gestapáků hodil 14leté děvče Marii za živa do plamenů. Zohavená mrtvola tohoto dítěte byla pak nalezena v komůrce, kde spávali partyzáni. Nad pasekou potom rozpoutalo peklo. Hořící usedlost byla ostřelována místo vedle místa kulometry a puškami. Všechno bylo s německou důkladností vyrabováno, vyvražďeno a vypáleno.

Jedna z tragedií byla uzavřena. O jednu

Juříčkův mlýn po vyvražďení a vypálení budov.

valašskou rodinu bylo na světě méně. Rodina Juříčková přinesla vlasti tu největší oběť, které nikdy nebude zapomenuto.

A ani nelze zapomenout na tyto vzory nesmírné obětavosti, kteří s odvahou frontového vojáka odvážili se i s rodinou nerovného boje v týlu nepřítelů.

Rodino Juříčkova, postrádáme vás všechny citelně v našem středu a vzpomínáme, jak jsme společně poslouchali zprávy z Moskvy i Londýna, jak jsme se radovali z úspěchů našich spojenců, vzpomínáme vás, jak za zimních mrazů jsme střídavě točili vlastními rukama, abychom získali dostatek elektřiny pro náš tajný krátkovlnný přijímač, vzpomínáme na ty dlouhé noční schůze, kdy jsme společně probírali všechny situace a sestavovali národní výbory. Chybíte nám v našem sousedství, chybíte nám v národním výboru!

Uplynul rok od doby, kdy jsme vás naposledy viděli. Třistašedesát dnů — třistašedesát dnů vzpomínek na vás!

Vaši sousedé, příbuzní a přátelé a všichni občané — ti všichni vám slibují, že nezapomenou vašeh opříkladu a vaši prolité krve, slibují, že nezapomenou na tento spáchaný zločin a že neustanou, dokud spravedlnosti nebude učiněno zadost.

Začali jste boj proti nepříteli — a my jej povedeme dál!

Cest vaši památce!

Příteli, mé potěšení
s Tebou odchází,
obraz Tvůj však v bdění — snění
dál mne provází.

Josef Juříček.

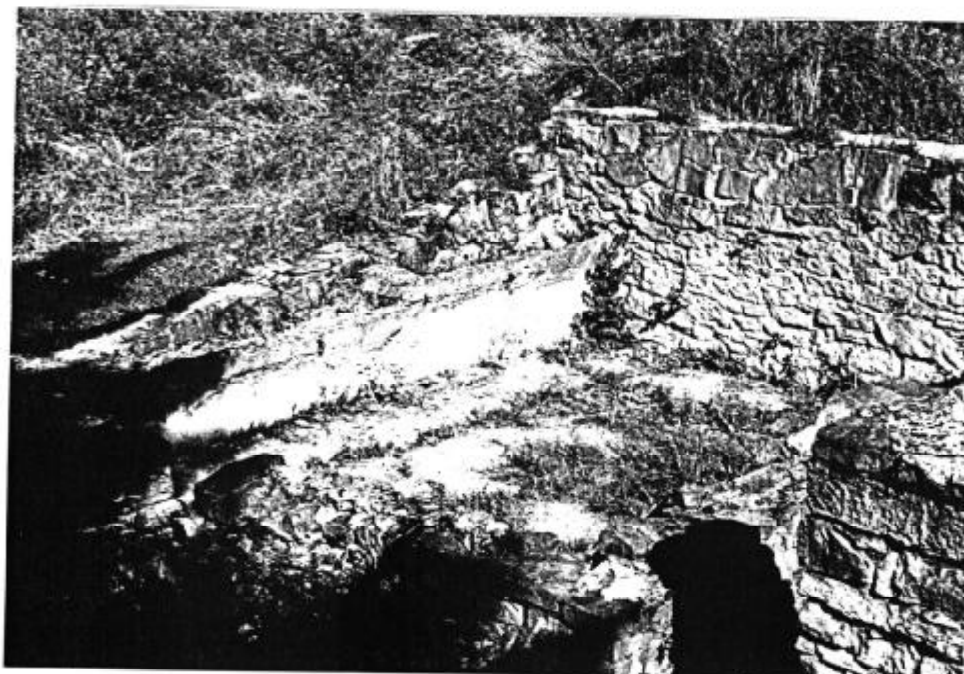
FOTODOKUMENTACE

Pohled na areál od cesty

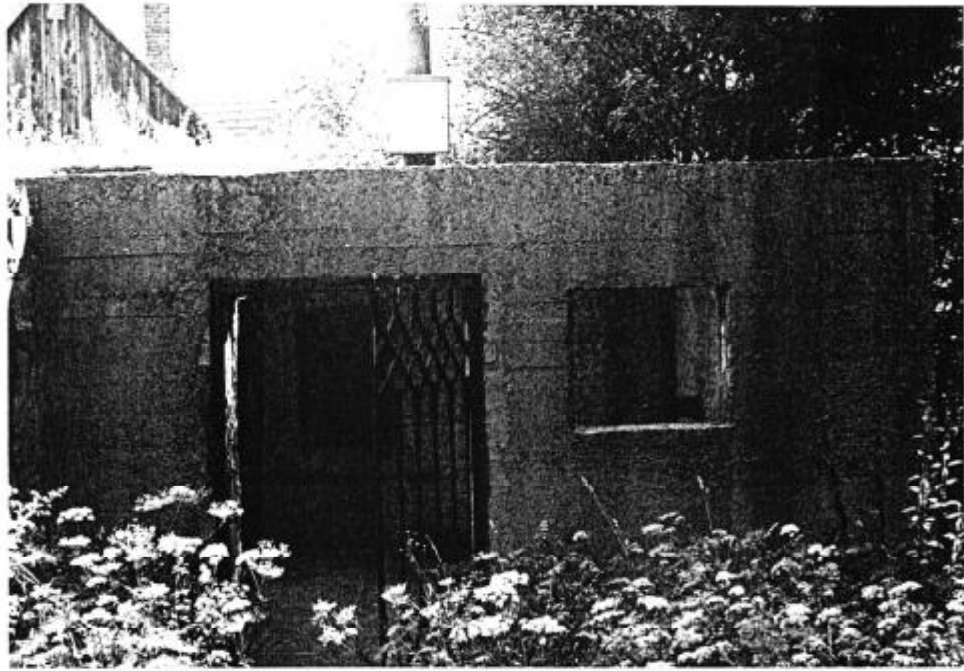

Pohled z louky

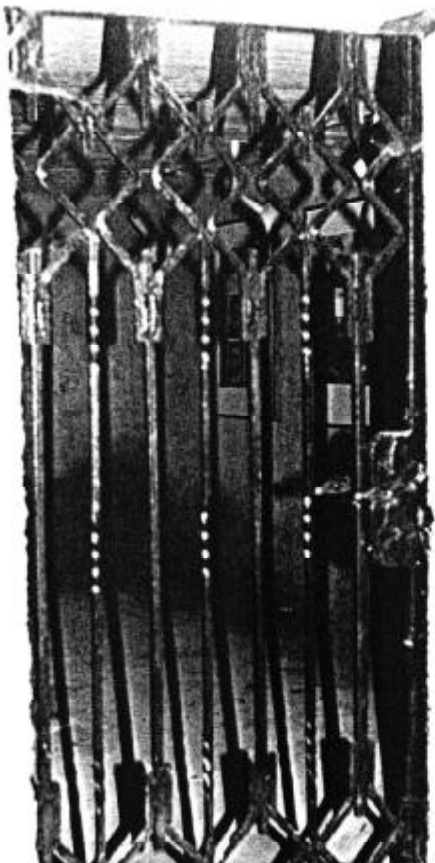

Detail kamenných žlabů

Upravený vstup do bunkru
s pamětní deskou

Pohled do prostor bunkru

Tajný vstup do bunkru

